STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 31023
10 september 2026

Advies Raad van State inzake het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur, houdende wijziging van het Besluit controle op rechtspersonen in verband met de aanwijzing van toezichthouders in het zorgdomein als ontvangers van risicomeldingen, met nota van toelichting

Nader Rapport

24 augustus 2026,
Nr. 7794399,
Directie Wetgeving en Juridische Zaken,
Ministerie van Justitie en Veiligheid.

Aan de Koning

Nader rapport inzake het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur, houdende wijziging van het Besluit controle op rechtspersonen in verband met de aanwijzing van toezichthouders in het zorgdomein als ontvangers van risicomeldingen, met nota van toelichting.

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 13 april 2026, nr. 2026000780 machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde ontwerp van een algemene maatregel van bestuur rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 3 juni 2026, nr. No. W16.26.00095/II, bied ik U, in overeenstemming met de Minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport, hierbij aan.

De tekst van het advies treft u hieronder aan, voorzien van mijn reactie.

De Afdeling advisering van de Raad van State heeft geen opmerkingen over het ontwerpbesluit en adviseert het besluit te nemen.

Het besluit is bij gelegenheid van het nader rapport op enkele technische en redactionele punten aangepast. Tevens is in artikel 5b, zesde lid, onderdeel n, van het Besluit controle op rechtspersonen de rijksbelastingdienst toegevoegd als instantie aan wie de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd kan doorverstrekken. Deze was per abuis niet in dit onderdeel opgenomen, terwijl hij wel was vermeld in de nota van toelichting.

Ik moge U hierbij, in overeenstemming met de minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport, het hierbij gevoegde ontwerpbesluit en de nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,
K.T. van Bruggen.

Advies Raad van State

No. W16.26.00095/II
's-Gravenhage, 3 juni 2026

Aan de Koning

Bij Kabinetsmissive van 13 april 2026, no.2026000780, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, in overeenstemming met de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit controle op rechtspersonen in verband met de aanwijzing van toezichthouders in het zorgdomein als ontvangers van risicomeldingen, met nota van toelichting.

De Afdeling advisering van de Raad van State heeft geen opmerkingen over het ontwerpbesluit en adviseert het besluit te nemen.

De vice-president van de Raad van State,
Th.C. de Graaf.

Tekst zoals aangeboden aan de Raad van State: Besluit tot wijziging van het Besluit controle op rechtspersonen in verband met de aanwijzing van toezichthouders in het zorgdomein als ontvangers van risicomeldingen [KetenID WGK025297]

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van 3 april 2026, nr. 7309064, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;

Gelet op artikel 5, eerste lid en derde lid, van de Wet controle op rechtspersonen;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [*datum*], nr. ...);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van [*datum*], nr. ..., uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit controle op rechtspersonen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef wordt ‘artikel 3, tweede lid, onder e, van de wet’ vervangen door ‘artikel 3, tweede lid, onder f, van de wet’.

2. In onderdeel a wordt ‘het Ministerie van Economische Zaken’ vervangen door ‘het Ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur’.

3. In onderdeel f wordt ‘Dienst Wegverkeer’ vervangen door ‘Rijksdienst voor Wegverkeer’.

4. in onderdeel i wordt ‘, bedoeld in de Aanwijzingsregeling toezichthoudende ambtenaren en ambtenaren met specifieke uitvoeringstaken op grond van SZW wetgeving’ vervangen door ‘van de Nederlandse Arbeidsinspectie’.

5. In onderdeel j wordt ‘het Ministerie van Infrastructuur en Milieu’ vervangen door ‘het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat’.

B

In artikel 3, onderdeel s, wordt ‘vonnissen in strafzaken’ vervangen door ‘vonnissen en arresten in strafzaken’.

C

Artikel 5a wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel e wordt ‘Onze Minister van Infrastructuur en Milieu’ vervangen door ‘Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat’ en vervalt ‘van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu’.

2. In onderdeel f wordt ‘Onze Minister van Economische Zaken’ vervangen door ‘Onze Minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur’ en vervalt ‘van het Ministerie van Economische Zaken’.

3. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel i door een puntkomma, worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

j. de Nederlandse Zorgautoriteit;
k. de Inspectie gezondheidszorg en jeugd voor de uitvoering van haar taken.

D

Artikel 5b wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdelen c, d, f, h en i wordt ‘het Ministerie van Infrastructuur en Milieu’ telkens vervangen door ‘het Minister van Infrastructuur en Waterstaat’.

2. In onderdelen c, e, f, h en k wordt ‘het Ministerie van Economische Zaken’ telkens vervangen door ‘het Ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur’.

3. In onderdeel f wordt na ‘aan het openbaar ministerie,’ ingevoegd ‘de Nederlandse Zorgautoriteit, de Inspectie gezondheidszorg en jeugd,’.

4. In onderdeel j wordt ‘en aan de rijksbelastingdienst’ vervangen door ‘, de rijksbelastingdienst, de Nederlandse Zorgautoriteit en aan de Inspectie gezondheidszorg en jeugd’.

5. Onder verlettering van onderdeel m tot onderdeel o worden twee onderdelen ingevoegd, luidende:

m. de Nederlandse Zorgautoriteit: aan het openbaar ministerie, de politie, de Financial Intelligence Unit Nederland (FIU – NL), de bijzondere opsporingsdiensten, bedoeld in artikel 2, onderdeel a en d, van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten, de door Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen toezichthouders van de Nederlandse Arbeidsinspectie, de rijksbelastingdienst, de inspectie gezondheidszorg en jeugd, en aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, uitsluitend ten behoeve van de verlening of intrekking van een toelatingsvergunning als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Wet toetreding zorgaanbieders;
n. de Inspectie gezondheidszorg en jeugd: aan het openbaar ministerie, de politie, de Financial Intelligence Unit Nederland (FIU – NL), de bijzondere opsporingsdiensten, bedoeld in artikel 2, onderdeel a en d, van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten, de door Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen toezichthouders van de Nederlandse Arbeidsinspectie, de Nederlandse Zorgautoriteit, en aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, uitsluitend ten behoeve van de verlening of intrekking van een toelatingsvergunning, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Wet toetreding zorgaanbieders;

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

1. Inleiding

Met het oog op de voorkoming en bestrijding van misbruik van rechtspersonen voorziet de Wet controle op rechtspersonen (Wcr) in een doorlopende controle van rechtspersonen, die onder meer kan resulteren in de verwerking van gegevens in risicomeldingen. Risicomeldingen worden gedaan indien bij een geautomatiseerde screening naar aanleiding van mutaties in de gegevens van rechtspersonen die in het Handelregister van de Kamer van Koophandel optreden, verhoogde risico's op misbruik van die rechtspersonen geconstateerd worden. De mutaties worden door de afdeling Toezicht op Rechtspersonen, Analyse, Controle en Kennisgeving (TRACK) van Justis, de screeningsautoriteit van het Ministerie van Justitie en Veiligheid, geanalyseerd en verrijkt met gegevens uit andere bronnen. Dat kan leiden tot risicomeldingen. Die risicomeldingen worden verstrekt aan de bestuursorganen, diensten, toezichthouders en andere personen die bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen (artikel 5, eerste lid, Wcr). Deze aanwijzing is in artikel 5a van het Besluit controle op rechtspersonen (Bcr) geregeld. Artikel 5, derde lid, Wcr voorziet in de mogelijkheid om de gegevens die in risicomeldingen zijn verwerkt, door te verstrekken aan bij het Bcr aangewezen derden. Artikel 5b Bcr bevat een opsomming van de instanties die de gegevens uit risicomeldingen integraal mogen verstrekken en van de instanties waaraan ze die gegevens mogen verstrekken. Het is ook mogelijk voor de toezichthoudende, handhavende en opsporingsinstanties een 'risicomelding op verzoek' aan te vragen.

Dit besluit strekt tot aanwijzing van de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) en de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) als ontvangers van risicomeldingen als bedoeld in de Wcr. Ook wordt geregeld dat deze toezichthouders gegevens uit die risicomeldingen kunnen verstrekken aan elkaar en aan een aantal specifiek aangewezen instanties. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om enkele technische wijzigingen door te voeren. Dit besluit is opgesteld in overeenstemming met de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

2. De aanleiding

Meerdere kabinetten hebben het voornemen geuit dat gewerkt zal worden aan het aanpakken van niet-integere zorgbestuurders en -ondernemers. In de hoofdlijnenbrief van de toenmalige bewindspersonen van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) van 4 maart 2022 is dit voornemen herhaald en wordt verbetering van de gegevensuitwisseling tussen instanties aangedragen als een oplossing voor de knelpunten die in de uitvoeringspraktijk worden ervaren bij de aanpak van zorgfraude.[1]

In een Kamerbrief van 29 juni 2022, waarin de toenmalige Minister voor Langdurige Zorg en Sport de Tweede Kamer informeerde over de aanpak van niet-integere zorgaanbieders, heeft zij aangegeven dat zij samen met de Minister van Justitie en Veiligheid onderzoekt of NZa en IGJ ten behoeve van hun wettelijke taak gebruik kunnen maken van de risicomeldingen van Justis.[2]

In de kabinetsreactie van 14 december 2022 op het WODC-onderzoeksrapport 'Evaluatie Wet controle op Rechtspersonen'[3] is opgemerkt dat Justis op basis van zijn continue screening heeft gesignaleerd dat de laatste jaren misbruik van rechtspersonen in de zorg steeds vaker voorkomt.[4] Het gaat om belangenverstrengeling door schimmige bedrijfsstructuren, ongewenste inmenging van niet-integere bestuurders en witwaspraktijken. Op grond van hun toezichthoudende taken en bevoegdheden kunnen de NZa en de IGJ optreden tegen deze vormen van misbruik waarbij rechtspersonen worden ingezet bij zorgfraude en de mogelijke gevolgen daarvan voor de kwaliteit van zorg. De NZa en de IGJ ontvangen op dit moment alleen netwerktekeningen. Netwerktekeningen bevatten anders dan risicomeldingen, geen verrijkte informatie over een eventueel verhoogd risico op misbruik van de rechtspersonen. De informatie die een risicomelding bevat, stelt de NZa en IGJ beter in staat om bij risico's van misbruik van rechtspersonen in de zorg sneller en gerichter toezicht te houden om te bezien of er bij de desbetreffende rechtspersoon mogelijk ook signalen zijn ten aanzien van de kwaliteit van zorg of de rechtmatigheid en de transparantie van de bedrijfsvoering.

---

1 Brief van de Minister van VWS, de toenmalige Minister voor Langdurige Zorg en Sport en de Staatssecretaris van VWS van 4 maart 2022, *Kamerstukken II* 2021/2022, 35 925 XVI, nr. 170, p. 16–17.
2 *Kamerstukken II* 2021/22, 28 828, nr. 133, p. 12.
3 G. Homburg, I. Zoetelief & V. Ljujic, 'Evaluatie Wet controle op rechtspersonen', Amsterdam: Regioplan beleidsonderzoek 2021.
4 *Kamerstukken II* 2022/23, 33 857, nr. 5, p. 5.

3. Aanwijzing van toezichthouders in het zorgdomein

3.1. Aanwijzing nieuwe toezichthouders

Dit wijzigingsbesluit maakt het mogelijk dat risicomeldingen aan de NZa en IGJ worden verstrekt. Deze wijziging is aangekondigd in de brief van 4 april jl. van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aan de Tweede Kamer.[5]

De NZa en de IGJ worden met de onderhavige wijziging van het Bcr aangewezen als toezichthouders als bedoeld in artikel 5, eerste lid, Wcr. De NZa en de IGJ zijn belast met het toezicht op naleving van wetgeving op de beleidsterreinen van de Minister van VWS (artikel 3, eerste lid, van de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg) respectievelijk artikel 36, eerste lid, van Gezondheidswet, in samenhang gelezen met artikel 1, onder a, van het Besluit Staattoezicht op de volksgezondheid).

De IGJ is krachtens de Gezondheidswet belast met het toezicht op de naleving van de wetten op het gebied van de volksgezondheid en met de opsporing van overtredingen van die wetten. Verder is het toezicht van de IGJ geregeld in diverse wetten, zoals de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg, de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG), de Jeugdwet (Jw) en de Wet toetreding zorgaanbieders (Wtza). Voor de IGJ zijn de risicomeldingen van belang, omdat het haar taak is toe te zien op de kwaliteit van de geboden zorg en jeugdhulp. Bij zorgaanbieders kan een risicomelding voor verkeerde (financiële of economische) intenties, zoals witwaspraktijken, zorgfraude of mogelijke belangenverstrengeling, een indicatie zijn voor risico's voor goede en veilige zorg. Ook bij het toezicht door de IGJ op de naleving van de Wtza, waarin eisen worden gesteld aan de bestuursstructuur van zorgaanbieders, kunnen risicomeldingen een indicatie zijn voor het mogelijk niet voldoen aan deze vereisten. Het ontvangen van risicomeldingen versterkt de informatiepositie van de IGJ en verbetert het risico-gestuurde toezicht van deze inspectie op de genoemde terreinen.

De wettelijke taken van de NZa zijn vastgelegd in artikel 16 Wmg. Op grond van artikel 16, onderdeel a, houdt de NZa toezicht op de markt van zorgverzekeraars en zorgaanbieders. Het toezicht op zorgaanbieders bestaat onder andere uit het toezicht op de naleving van de tarief- en prestatieregulering, de administratieverplichtingen, het voeren van een transparante financiële bedrijfsvoering en het toezicht op concentraties in de zorg. De risicomeldingen van Justis dragen ertoe bij dat de NZa het risico-gestuurde toezicht efficiënter kan inzetten, omdat NZa sneller een concreet beeld krijgt van rechtspersonen die een verhoogd risico hebben waar het gaat om overtredingen van de hierboven genoemde bepalingen. Dit versterkt de NZa in de rol als toezichthouder.

3.2. Gegevensdeling

De Directie Toezicht van de NLA (Nederlandse Arbeidsinspectie), die belast is met het toezicht op de naleving van wetgeving op het terrein van arbeidsrecht, ontvangt ook risicomeldingen over rechtspersonen. De gegevens uit de risicomeldingen worden door de NLA gebruikt voor de strafrechtelijke en bestuursrechtelijke aanpak van fraude op de arbeidsmarkt, ook in de zorg- en welzijnssector.

Het toezicht op de naleving van wet- en regelgeving door de NLA ziet vooral op wetgeving op het terrein van arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden. Ambtenaren van de NLA zijn belast met het toezicht op de naleving van de verschillende arbeidsrechtelijke wetten. De NLA heeft geen toezichthoudende taken in de zorgsector. Wat betreft de opsporing liggen de taken van de NLA in het verlengde van haar toezichthoudende taken op het terrein van de arbeidsmarkt. Verder heeft de Directie Opsporing van de NLA – als bijzondere opsporingsdienst – taken bij het opsporen van fraude in de zorg en het domein werk & inkomen.

Omdat de Directie Toezicht van de NLA de gegevens niet met de NZa en IGJ kon delen, bestaat in de huidige situatie een toezichtshiaat. Voor de adequate uitoefening van hun toezichthoudende en handhavingstaken, voor een snelle, integrale aanpak van zorgfraude en ter bevordering van de kwaliteit van zorg en jeugdhulp, is het derhalve wenselijk en noodzakelijk dat de NZa, de IGJ en de NLA de gegevens uit de risicomeldingen die zij ontvangen, met elkaar kunnen delen. Daarom voorziet dit besluit ook in een regeling van onderlinge gegevensdeling.

Daarnaast is gegevensdeling mogelijk met een aantal andere overheidsorganisaties die onderdeel uitmaken van de Taskforce Integriteit Zorgsector (TIZ), ten behoeve van een betere bestrijding van zorgfraude. Dit betreft organisaties die in de uitoefening van hun taken zelf ook al over deze risicomelding kunnen beschikken. Het is voor een integrale en effectieve samenwerking in de aanpak van zorgfraude noodzakelijk dat rechtstreeks onderling over de verkregen meldingen met elkaar kan

[5] *Kamerstukken II* 2024/2025, 28 828, nr. 142, p.6.

worden gecommuniceerd. Naast de NLA gaat het daarbij om de FIOD, de rijksbelastingdienst, het openbaar ministerie.

Ten behoeve van de opsporing van strafbare feiten of als de NZa of IGJ in haar toezicht feiten tegenkomt die mogelijk duiden op het plegen van strafbare feiten, is het ook gewenst dat de NZa en IGJ gegevens kunnen delen met de politie.
Ook wordt gegevensuitwisseling met de Financial Intelligence Unit mogelijk, vanwege de toenemende signalen over de verwevenheid van criminele netwerken met zorgorganisaties en de controle of zorggelden gebruikt worden om criminele gelden wit te wassen. Met deze wijziging wordt een belemmering weggenomen voor het effectief delen van relevante gegevens bij het bestrijden van zorgfraude.[6]

Verder is mogelijk gemaakt dat NZa en IGJ de gegevens delen met het CIBG als ze van belang zijn voor de weigering dan wel intrekking van een toelatingsvergunning Het CIBG is een uitvoeringsorganisatie van het ministerie van VWS. Het CIBG beslist over het verlenen of intrekken van een toelatingsvergunning op grond van de Wtza. Op grond van de Wtza kan een toelatingsvergunning bijvoorbeeld worden geweigerd als een zorgaanbieder of een bestuurder geen verklaring omtrent het gedrag (VOG) kan overleggen of als artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) van toepassing is. Om te kunnen beoordelen of een VOG is vereist of een Bibob-onderzoek moet worden opgestart, is het van belang dat het CIBG relevante signalen over risico's kan betrekken bij de beoordeling van het al dan niet voldoen aan de eisen voor een toelatingsvergunning. Het is onder andere daarom van belang dat IGJ en NZa aan het CIBG-mededeling kunnen doen over ontvangen risico-meldingen. Dit past ook bij artikel 10 Wtza, waarin is bepaald dat de IGJ en de NZa het CIBG uit eigen beweging of desgevraagd, alle gegevens, waaronder persoonsgegevens (ook van strafrechtelijke aard) verstrekken die van belang zijn voor de weigering dan wel intrekking van een toelatingsvergunning.

4. Verhouding tot andere regelgeving

De NZa mag, voor zover dat noodzakelijk is voor de uitoefening van de aan haar in de Wmg opgedragen taken en bevoegdheden, persoonsgegevens verwerken, waaronder medische gegevens en persoonsgegevens van strafrechtelijke aard. De IGJ kan in het kader van de taken op grond van onder meer de Wkkgz, Jw en de Wtza indien noodzakelijk ook persoonsgegevens verwerken, waaronder medische gegevens en persoonsgegevens van strafrechtelijke aard. Die verwerking van persoonsgegevens door de toezichthouders berust, naast op specifieke grondslagen in de verschillende wetten, op artikel 6, eerste lid, onder e, van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) en vindt wat betreft de bijzondere categorieën van persoonsgegevens en de persoonsgegevens van strafrechtelijke aard haar grondslag in artikel 9, tweede lid, onder i, respectievelijk artikel 10 AVG.

Bij het doen van risicomeldingen op grond van de Wcr worden eveneens persoonsgegevens verwerkt en is de AVG van toepassing. De grondslag voor die verwerking (zie artikel 6, eerste lid, onder e, AVG) is de vervulling van de in artikel 2, eerste lid, Wcr omschreven taak, namelijk het voorkomen en bestrijden van misbruik van rechtspersonen. Ten opzichte van de verschillende verwerkingsregimes in de Wmg, de Jw en de Wtza heeft de Wcr een aanvullend karakter. Zij ontvangen risicomeldingen als de doorlopende controle op rechtspersonen door Justis een indicatie oplevert voor een verhoogd risico van misbruik van een rechtspersoon. Als de NZa en de IGJ bij de uitvoering van het bepaalde bij en krachtens deze wetten het misbruik van rechtspersonen op het spoor komen, kunnen zij op basis van de Wcr risicomeldingen opvragen.

5. Regeldruk

De wijziging Bcr heeft hoofdzakelijk betrekking op de werkwijze van bestuursorganen. De wijzigingen breiden de ontvangers van risicomeldingen uit naar de NZa en de IGJ. Deze uitbreiding heeft geen gevolgen voor de regeldruk voor burgers, beroepsbeoefenaren en bedrijven.
De ATR bevestigt dat het Besluit geen regeldrukgevolgen voor burgers of ondernemers met zich meebrengt, omdat het Besluit voorziet in gegevensuitwisseling tussen overheidsorganisaties.

6. Advies

Het ontwerpbesluit is voor advies voorgelegd aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) en de Autoriteit persoonsgegevens (AP). Deze adviezen zijn verwerkt in het besluit en de toelichting.
Naar aanleiding van het advies van het ATR om in de toelichting te verduidelijken of en in hoeverre de Wet bevorderen samenwerking en rechtmatige zorg (Wbsrz) een voorziening treft voor de noodzake-

[6] Kamerbrief over 2e Jaarbrief 2024 Taskforce Integriteit Zorgsector | Kamerstuk | Rijksoverheid.nl

lijke gegevensuitwisseling om zorgfraude te bestrijden, zij hier opgemerkt dat het onderhavige besluit ziet op de mogelijkheid voor de NZa en de IGJ om risicomeldingen, een geconstateerd verhoogd risico op misbruik van een rechtspersoon, te ontvangen van Justis en gegevens hieruit direct te delen met een aantal andere overheidsorganisaties. De Wbsrz voorziet niet in deze gegevensuitwisseling. Naar aanleiding van de aanvullende zienswijze van de ATR wordt het volgende opgemerkt. Op grond van de Wbsrz kan het Informatieknooppunt zorgfraude (IKZ) alleen gegevens met betrekking tot een naar aanleiding tot vermoeden van fraude in de zorg ontvangen signaal verwerken. De Wbsrz definieert 'fraude in de zorg' (voor zover hier van belang) als 'opzettelijk misleidend handelen binnen het domein van de Zorgverzekeringswet, Wet langdurige zorg, Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, Jeugdwet of de door een ziektekostenverzekeraar te vergoeden zorg, die niet behoort tot het verzekerde pakket van de Zorgverzekeringswet of Wet langdurige zorg'. Op het moment dat Justis een risicomelding heeft en vervolgens deelt over een rechtspersoon, betekent dat niet gelijk dat er ook sprake is van een aanleiding tot vermoeden van fraude in de zorg ten aanzien van deze rechtspersoon. Een verhoogd risico op misbruik zegt immers niet dat er ook sprake is van fraude in de zorg als bedoeld in de Wbsrz. Het is juist aan de in dit Besluit aangewezen toezichthouders in het zorgdomein om naar aanleiding van de risicomelding verder onderzoek te doen of er ook sprake is van fraude in de zorg. Indien op basis daarvan een aanleiding tot een vermoeden van fraude in de zorg bestaat, zullen de toezichthouders dat signaal delen met het IKZ. Voor het rechtstreeks delen van informatie door Justis met het IKZ bestaat geen wettelijke grondslag en gelet op de verantwoordelijkheden van de toezichthouders is dat ook niet gewenst. Het zou de waarborgen die gelden bij een zorgvuldig onderzoek naar fraude in de zorg en de in nauwe afstemming met betrokken instanties en de AP in de Wbsrz opgenomen voorwaarden aan en waarborgen voor gegevensverwerking, ook uithollen.

Verder adviseert het ATR om de wijziging van het Bcr te laten aansluiten bij het bewaarregime van de Wbsrz. Daartoe bestaat echter geen aanleiding. De regimes van de Wbsrz en de Wcr zijn afzonderlijke en gesloten regimes, met elk eigen waarborgen. Naar aanleiding van de aanvullende zienswijze van de ATR wordt nog het volgende opgemerkt. De bewaarregimes zijn gebaseerd op de afzonderlijke regimes en zijn gelegitimeerd, omdat dit binnen dat betreffende regime de beste balans betrof tussen het belang van het bewaren van informatie en de bescherming van persoonsgegevens. De door de ATR gesignaleerde mogelijke toekomstige regeldrukgevolgen voor een aanbieder, omdat de bewaarregimes verschillen, betreft een te onzekere en tot op heden nergens voorgekomen situatie dat deze onvoldoende wordt geacht om de individueel gemaakte afwegingen bij de bewaarregimes te doorbreken. Daarbij wordt nogmaals opgemerkt dat burgers of ondernemingen geen regeldrukgevolgen ondervinden van het verschillen van de bewaartermijnen, omdat het besluit niet voorziet in een gegevensuitvraag bij burgers of ondernemingen.

Naar aanleiding van het advies van de AP is de toelichting op de doorverstrekking van gegevens door de NZa en IGJ naar andere instanties aangescherpt in paragraaf 3.2.

Verder is naar aanleiding van haar advies afgezien van het eerdere voornemen om in het besluit 'vonnissen in strafzaken' te vervangen door het bredere begrip 'rechterlijke uitspraken'. Het doel hiervan was om andere gegevens uit de rechtspraak die relevant kunnen zijn, op te nemen in de risicomelding. Echter, in de huidige artikelen 3 en 4 Bcr zijn 'justitiële gegevens' reeds aangemerkt als een bron van de registratie. Dit begrip is ruim genoeg om de relevante gegevens te kunnen opnemen in de risicomelding. Ter verduidelijking is dit begrip aangepast naar 'vonnissen en arresten in strafzaken'.

Artikelsgewijs

Artikel I

Onderdeel A

In artikel 2 Bcr is een aantal technische aanpassingen doorgevoerd. In de aanhef is een verkeerde verwijzing naar de Wcr gecorrigeerd. Verder worden in artikel 2 de namen van twee ministeries en een instantie geactualiseerd. Ook is een verwijzing gecorrigeerd conform de Aanwijzingen voor de regelgeving.

Onderdeel B

De aanpassing in onderdeel B dient om te verduidelijken dat zowel vonnissen als arresten mogen worden verstrekt. In de uitvoering blijkt er vaak onduidelijkheid te zijn over welke gegevens mogen worden verstrekt. Met deze aanpassing zal de uitvoering meer efficiënt verlopen.

Onderdeel C

In artikel 5a zijn de NZa en de IGJ aangewezen als toezichthouders die risicomeldingen kunnen ontvangen (zie nader par. 2 van het algemeen deel van de toelichting). Tevens zijn de namen van twee ministeries geactualiseerd.

Onderdeel D

In artikel 5b zijn de NZa en de IGJ toegevoegd aan de instanties in onderdeel f en j aan wie de door de Minister van SZW aangewezen toezichthouders gegevens kunnen doorverstrekken. De doorverstrekking door de NZa en de IGJ van de gegevens die zijn neergelegd in risicomeldingen aan een aantal andere organisaties, waaronder met name de NLA en de rijksbelastingdienst, is geregeld in onderdeel j. Aan het slot van artikel 5b zijn de NZa en de IGJ toegevoegd aan de organisaties die de gegevens met betrekking tot derden, neergelegd in een risicomelding mogen doorverstrekken en is opgenomen aan welke andere instanties zij die gegevens mogen doorverstrekken. Zie nader par. 3 van het algemeen deel van de toelichting.
Ook in artikel 5b zijn ten slotte in diverse onderdelen de namen van twee ministeries geactualiseerd.

Artikel II

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het besluit bij koninklijk besluit.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,